

Publicerad 2018-09-11 11:43 av abobby

Varje eko börjar med en formulering.

Vi närmar oss vårt avslut
och jag vet att jag sa nej, inte än
till öron som inte fick lov att lyssna.
Att inte vara varandras får vilket rop som helst
att framstå som en viskning.

Det har regler som är äldre än oss
bestämt för längesen.

Men när känslan väl är känd
vågar ingen hoppas på vänskap.
För kärlek som inte blir av
är det enda som orkar allt suddande som krävs
för att radera timmar, veckor
hela hav av tid
Som noggrant placerats i en relation
utan någonstans att ta vägen.

Ingen kan kontrollera tidvattnet,
det är bara otur som sköljer in.

Kvar finns det ihåliga
av att bara tänka på saker som väl är förträngda.
Inte nu förstås, men kanske sen.

Slå på tv:n älskling,
de pratar om oss överallt.
Vi kan väl sätta oss
och se till att vi har allt vi behöver.
Bara en stund till, en timme.

Jag vet, för det händer ibland,
att det är enklare att hitta tillbaka
till platser man känner igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren abobby med Poeter.se id #97109 innehar upphovsrätten